

9. ให้ศึกษาและทำความเข้าใจเรื่องพื้นที่โอบล้อมและเรื่องเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งเป็นเรื่องที่มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในหลักเกณฑ์การพิจารณากำหนดสำนักงานในพื้นที่พิเศษ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น สำหรับหลักเกณฑ์เรื่องเครื่องมือสื่อสาร ได้มีการกำหนดด้อยค่าให้มีความชัดเจนขึ้น โดยไม่คำนึงถึงว่าเครื่องมือสื่อสารของหน่วยงานได้รับการจัดหามาจากแหล่งใด ดังนี้

- หลักเกณฑ์เรื่องพื้นที่โอบล้อม ของหลักเกณฑ์พื้นที่ราชนาที่ 4 ยกเลิก สำหรับหน้า 6 และ 10 มีการแก้ไขเป็น

3. สำนักงานตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการเดินทางยากลำบาก (เลือกเพียง 1 ข้อ) (10 คะแนน)

กรณีสำนักงานตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีเส้นทางเข้าออกได้เพียงเส้นทางเดียว และต้องเป็นการเดินทางขึ้น-ลง เข้า-ออก ข้ามภูเขา (ไม่รวมถึง สำนักงานที่เดินทางเลียบเชิงเขาโดยไม่มีการเดินทางขึ้น-ลงเขา) หากระหว่างเดินทางพบเส้นทางแยกที่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ไปยังศาลากลางจังหวัดหรือไปยังจังหวัดอื่นได้ ให้วัดระยะทางจากสำนักงานถึงทางแยกดังกล่าว (โดยไม่คำนึงว่าเส้นทางแยกที่สามารถเดินทางไปยังศาลากลางจังหวัดหรือไปยังจังหวัดอื่นได้จะมีระยะทางต่อไปอีกเท่าใด) แต่หากทางแยกดังกล่าว เป็นทางแยกที่มาบรรจบกันและต้องเดินทางต่อ โดยเส้นทางเดียวกัน โดยไม่มีทางเลือกอื่นให้ถือเป็นการเดินทางเข้าออกได้เส้นทางเดียวและให้วัดระยะทางต่อจนถึงเส้นทางแยกที่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ โดยวัดระยะทางที่ใกล้ที่สุด

- หลักเกณฑ์เรื่องเครื่องมือสื่อสาร ในหน้าที่ 11 ข้อ 2 มีการแก้ไขเป็น

ข้อ 2. ความขาดแคลนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ หรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ (20 คะแนน)

โทรศัพท์ที่สามารถนำมาใช้ภายในสำนักงาน

2.5 ไม่มีโทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ วิทยุสื่อสาร จานดาวเทียมเพื่อการสื่อสาร (3 คะแนน)

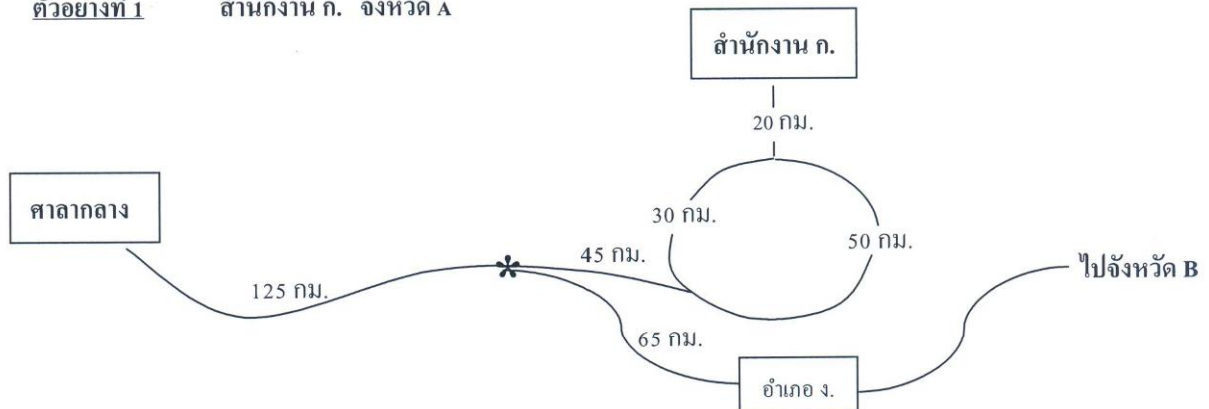
หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นใด ไว้ใช้ประจำสำนักงาน

(ยกเว้นเครื่องมือสื่อสารส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ฯ ที่ชำระค่าใช้บริการเอง)

10. การพิจารณาพื้นที่โอบล้อม ให้พิจารณาตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 สำนักงาน ก. ตั้งอยู่บนภูเขา (เดินทางขึ้น-ลง เขาได้เส้นทางเดียว) ระหว่างเดินทางพบเส้นทางแยกที่ 1 ที่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ แต่เส้นทางดังกล่าวเป็นเส้นทางที่กลับมาบรรจบกันและต้องเดินทางต่อเส้นทางเดียวกัน โดยไม่สามารถเลือกเส้นทางอื่นได้ (จุดนี้ให้ถือว่าเป็นเส้นทางเดียวกันและให้วัดระยะทางที่ใกล้ที่สุด) ต่อมาเดินทางมาพบเส้นทางแยกที่ 2 ซึ่งสามารถเดินทางโดยรถยนต์ไปยังศาลากลางจังหวัดหรือไปยังจังหวัดอื่นได้ กรณีนี้ให้วัดระยะทางจากสำนักงาน ก. ถึงเส้นทางแยกที่ 2 ดังกรณีตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1 สำนักงาน ก. จังหวัด A

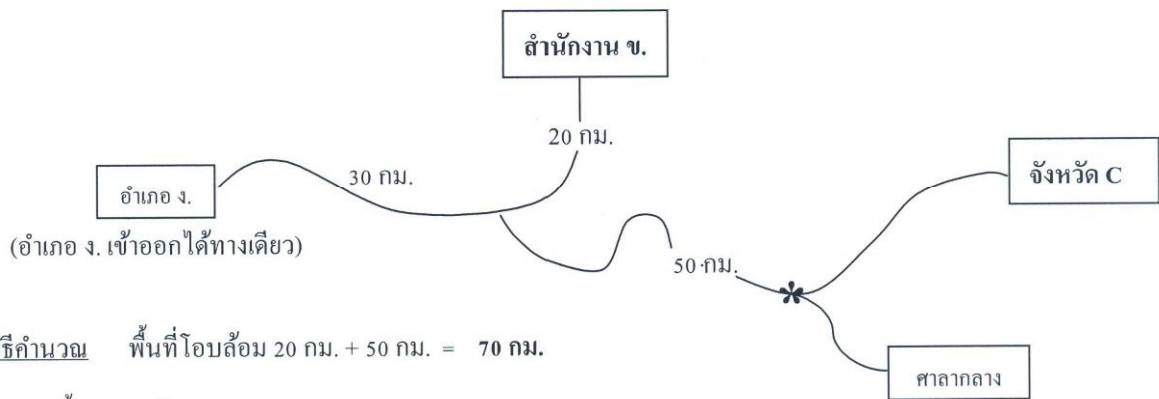

วิธีคำนวณ พื้นที่โอบล้อม 20 กม. + 30 กม. + 45 กม. = 95 กม.

* จุดสิ้นสุดการคิดระยะทาง

กรณีที่ 2 สำนักงาน ข. ตั้งอยู่บนที่ราบระหว่างภูเขา (เดินทางขึ้น – ลง เขาได้เส้นทางเดียว) ระหว่างเดินทางพบเส้นทางแยกที่สามารถเดินทางโดยรถยนต์ได้ ซึ่งเป็นเส้นทางที่แยกไปยังอำเภอ ง. ได้ แต่ไม่สามารถเดินทางไปยังจังหวัดอื่นหรือศาลากลางจังหวัดได้ (คือเป็นเส้นทางที่เข้าออกได้เส้นทางเดียว) จุดนี้จะไม่ถือว่าเป็นเส้นทางแยกตามหลักเกณฑ์พื้นที่โอบล้อม ต่อมาเดินทางพบเส้นทางแยกที่ 2 ซึ่งสามารถเดินทางโดยรถยนต์ไปยังศาลากลางจังหวัดหรือไปยังจังหวัดอื่นได้ กรณีนี้ให้วัดระยะทางจากสำนักงาน ข. ถึงเส้นทางแยกที่ 2 ดังกรณีตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 2 สำนักงาน ข. จังหวัด B

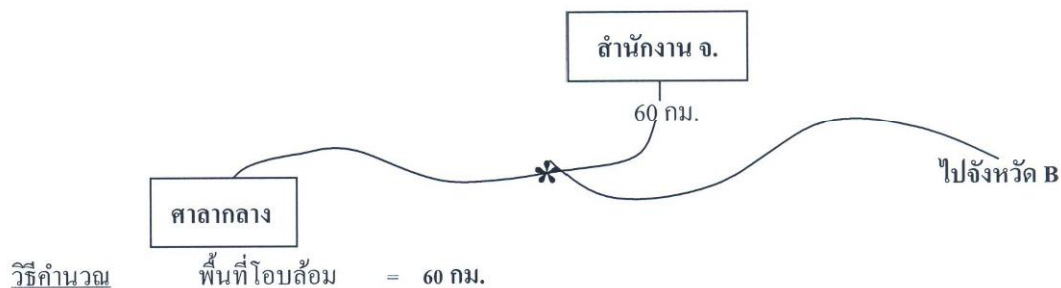

วิธีคำนวณ พื้นที่โอบล้อม 20 กม. + 50 กม. = 70 กม.

* จุดสิ้นสุดการคิดระยะทาง

กรณีที่ 3 สำนักงาน จ. ตั้งอยู่บนภูเขา (เดินทางขึ้น – ลง เขาได้เส้นทางเดียว) ระหว่างเดินทางพบเส้นทางแยก ซึ่งเส้นทางแยกดังกล่าว สามารถเดินทางโดยรถยนต์ไปยังศาลากลางจังหวัดหรือ ไปยังจังหวัดอื่นได้ กรณีนี้ให้วัดระยะทางจากสำนักงาน จ. ถึงเส้นทางแยกดังกล่าว ดังกรณีตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างที่ 3 สำนักงาน จ. จังหวัด A

วิธีคำนวณ พื้นที่โอบล้อม = 60 กม.

* จุดสิ้นสุดการคิดระยะทาง

